

rimeslignis slet ikke have taget Ordet, dersom der ikke ved Motiveringens fra en af de ærede Forslagsstilleres Side var fremkommet en Paastand om, at Rigsraadet ikke skulde være competent til at behandle Forsfatningsspørgsmaalet. Det er en Paastand, som det forekommer mig, at det paa ingen Maade gaaer an at lade hængaae uimodsaagt. Det forekommer mig i og for sig at være hævet over enhver Tvivl, at en bestaaende Forsfatning, der er bleven edelig anerkjendt baade af Kongen og af samtlige Medlemmer af den paagjældende Folkerepræsentation, hverken stillende, ifølge en saakaldet Sagens Natur, eller ved et Magtstog, altsaa et Statscoup, kan gaae ud af Verden og ophøre at være bestaaende. Jeg kunde endda forstaae, at man drøftede det Spørgsmaal, saalænge det ikke var blevet afgjort; men det er jo netop det hele Udbytte af de langvarige og møjsommelige Forhandlinger, der fulgte paa Fredsslutningen, at det paa den meest høftidelige Maade, nemlig grundlovsmeetsigt anerkjendes, at Forsfatningen af 18de November, indtil den med Rigsraadets eget Samtykke forandres eller ophæves, er lovlig bestaaende. Det har derfor været mig høist bedrøveligt, at man, trods den stedsfundne Afgjørelse, har vaakt Striden paany, og det er min Overbeviisning, at det i en meget kort Tid ogsaa vil gaae op for Folket, ligesom det ganske vist vil blive opfattet saaledes af Historien, at denne Strid har været en meget sørgelig Tilgift til de sørgelige Begivenheder i forrige Aar. Fra det Dieblik, da det ved en af Rigsraadet vedtagen og af Kongen stadfæstet Grundlovsbeslutning var anerkjendt, at det kun er med Rigsraadets Samtykke — altsaa ved en Overenskomst mellem Rigsraadet og Rigsdagen —, at de hos os bestaaende tvende Forsfatninger kunne sammensmeltes, var det utvivlsomt Regjeringens Ret at henvende sig først enten til den ene eller til den anden af de to Repræsentationer, og, hvilken Mening man end kan have om, hvad der hensigtsmæssigt og nærmest vilde have ført til Maalet, saa var denne Ret dog ubestridelig. Jeg maa derfor nedlægge Protest mod, at der her i Landsthinget gjentages, hvad der efter min Overbeviisning er forargeligt, hvor det end skeer, at en

lovlig Repræsentation. bestrider en anden, ved Siden af den bestaaende, ligesaa lovlig Repræsentations Gylbighed, og det netop i et Dieblik, hvor det er den sælles Opgave til Fædrelandets Vel paa lovlig Maade at faa de to Repræsentationer sammensmelte til een. Jeg nedlægger altsaa Indsigelse mod den fremsatte Paastand, og jeg finder, at det er en overordentlig smagsfuld og hensigtsmæssig Maade, hvorpaa den ærede Formand har indledet Sagen, idet han nemlig ikke paa egen Haand har nægtet den Fremme, men har henviist Spørgsmaalet derom til Thingets Afgjørelse, medens han, hvis Spørgsmaalet ikke var blevet reist, vilde have ladet Sagen staa hen, indtil man bedre kunde overse Situationen. Jeg skal derfor stemme imod, at den bringes paa Dagsordenen for det følgende Møde, medens jeg dog ikke skal have Noget imod, at det kommer til en hyderligere Drøftelse om, hvorvidt denne Sag lovlig og retlig kan nyde Fremme i Realiteten.

**Rosenørn-Teilmann:** Naar det ærede Medlem (B. Christensen), som idag talte paa Forslagsstillernes Begne, ikke lægger Vægt paa den Udtalelse, der kom fra den ærede 6te Landsthingsmand for 6te Kreds (Bloug), saa maa jeg naturligvis antage, at han endnu mindre vil lægge Vægt paa, hvad jeg vil udtale. Jeg maa imidlertid ansee det for min Pligt at erklære mig fuldstændig enig i den Udtalelse, vi hørte fra det ærede Medlem for 6te Kreds, og som gik ud paa, at det efter hans Overbeviisning vilde være det uheldigste Dieblik til at bringe Sagen til Forhandling her i Landsthinget. Ogsaa jeg lægger saa stor Vægt paa, at der skeer en Udsættelse, at jeg erklærer mig enig i hans Udtalelse om, hvorledes han vil stille sig, naar Spørgsmaalet om Sagens Fremme kommer for paa et senere Tidspunkt.

**Frolund:** Naar man har forlangt, at denne Sag skal behandles nu, forlanger man aldeles ikke noget Extraordinairt, men støtter sig kun til den sædvanlige Praxis. Det ærede Medlem, som talte om, at man ikke skulde fremsthynde Sagen, har derfor ikke opfattet Forholdet rigtig; thi her er slet ikke Tale om at